

som det selv har fastholdt en Anmærkning, som var indsat heri Folkethinget, nemlig at Arbeidet ved Vedbels Landingsbro skal udføres ved Licitation. For imidlertid ikke at fremkalde nødvendige Stridigheder har Udvalget bestrebt sig for at komme Landstingets Ansøgere nær som muligt imøde, idet man, hvor man uden Skade har troet at kunne opgive denne Forbring, reent har ladet den falde bort, medens man derimod ved 2 Poster, nemlig de under Nr. 10. C. 1. og 2., som angaae betydelige Udgifter til Geheimarchivet og Udvikelsen af det store kongelige Bibliothek, har anseet det for nødvendigt at tilraade Thinget, at fastholde Anmærkningen. Disse Udgifter ere nemlig af et betydeligt Omfang, den ene er imellem 7—8000 Rbd. og den anden imellem 19—20,000 Rbd., og de ere bevilgede i Hensholt til Overslag, som paa ingen Maade være fyldestgjørende, der manglede aldeles Maal, saa at det ikke var muligt at have nogen begrundet Mening om, hvorvidt de vare rigtige eller ikke. Da imidlertid Ministeren saa varmt har ønsket at see dette Arbeide paabegyndt, er Udvalget gaaet ind paa at tilraade Thinget at bevilge disse Summer, under den Betingelse, at Arbeidet udføres ved Licitation, og da der fra Ministerens Side ikke er det Mindste til Hinder for, at dette skeer, saa maa Udvalget tilraade Thinget at fastholde Betingelsen eller, dersom man skalde foretrække det, stryge hele Bevillingen. — Der er fremdeles en Anmærkning, som i væsentlig Grad er forandret i det andet Thing, og det er Anmærkningen til § 12. B. Jeg skal tilbagefalde i Thingets Erindring, hvorledes det hænger sammen med denne Sag. Den nuværende Herredsfriver i Baag Herred og Byfriver i Assens, Møller, er ansat i sit Embede med den Forpligtelse, at han i 11 paa hinanden følgende Aar skal udrede 500 Rbd. som Bidrag til hans afgaaede Formands Pension. Ansættelsen fandt Sted i 1859, men det har i det derpaa følgende Aar vist sig, at Indtægterne ikke vare saa store, som man gjorde Regning paa, hvorfor den vedkommende Embedsmand har ansøgt Ministeriet om at blive fri for denne Byrde; dette har ogsaa i den Skrivelse, hvori det forlangte et Endringsforslag stillet i den Anledning, udtalt, at dersom

det havde troet, at Embedets Indtægter ikke skulde overstige 2,000 Rbd., vilde man ikke have paalagt vedkommende Embedsmand dette Bidrag. I Overensstemmelse hermed blev Udvalgets Endringsforslag formuleret og vedtaget af det ærede Thing, og det gik ud paa, at Bidraget kun skulde indbetales med det Beløb, hvormed hans Indtægt oversteg 2,000 Rbd., saa at der altsaa i ethvert Tilfælde sikredes ham 2,000 Rbd. Det andet Thing har nu uden Videre fritaget ham for dette Bidrag til den afgaaede Embedsmands Pension, og da Udvalget ikke skønner rettere, end at det er en Forandring, som ikke er tilstrækkelig begrundet, saa tillader man sig at tilraade Thinget at fastholde den oprindelige Anmærkning, saaledes som den forelaa ved Bøtingen i dette Thing.

Jeg kommer nu til det Sted i Finantsloven, der har fremkaldt saa megen Discussion baade i dette og det andet Thing, angaaende den til § 5 Nr. 1 om Kongerigets Reservecfond stillede Anmærkning, vedrørende de saakaldte Sidecontracter til Jernbanen, som Thinget vil vide, af reent formelle Grunde blev udslettet i det andet Thing. Skjøndt det, der nærmest har givet Anledning til, at Folkethinget indvo-terede denne Anmærkning, maaskee nu kan synes at have tabt en væsentlig Deel af sin Betydning ved Thingets Bøting igaar over Jernbanesagen, saa maa det dog erindres, at dette Lovforslag ikke endnu er bleven Lov, og desuden har dette Thing formeent, at den Tanke, hvorpaa disse saakaldte Sidecontracter hvile, var gaaet Lovgivningsmagten saa nær, at man ikke let kunde tilraade, at de passerede, uden at efterlade et Spor om, at de ikke paa nogen Maade havde bundet Rigsdagens Billiggelse. Vi have imidlertid af Hensyn til Landstingets formelle Betæneligheder søgt at give Anmærkningen en saadan Form, at der formeentlig fra den Side ikke vil være Noget til Hinder for at vedtage det, der er foreslaaet, saameget mindre som vi have været saa heldige i den Henseende, at der fra Ministeriets Side ikke er Noget imod at gaae ind derpaa, og vi derfor heller ikke haabe, at der fra Landstingets Side vil kunne reises nogen væsentlig Erindring derimod; jeg skal derfor her ind-